

Łańcuch kolorowy

Mały Bajtuś bardzo lubi bawić się kolorowymi łańcuchami. Zebrał już ich sporą kolekcję, jednak niektóre z nich lubi bardziej niż inne. Każdy z łańcuchów składa się z pewnej liczby kolorowych ogniw. Bajtazar zauważył, że Bajtuś ma bardzo precyzyjne preferencje estetyczne. Otóż Bajtuś uważa jakiś spójny fragment łańcucha za ładny, jeśli zawiera on dokładnie l_1 ogniw koloru c_1 , l_2 koloru c_2 , ..., l_m koloru c_m , a ponadto nie zawiera żadnych ogniw innych kolorów. Atrakcyjność łańcucha odpowiada liczbie (spójnych) fragmentów, które są ładne. Bajtazar metodą prób i błędów odkrył wartości c_1, \dots, c_m i l_1, \dots, l_m . Teraz chciałby kupić nowy łańcuch i prosi Cię o napisanie programu, który pomoże mu w zakupach.

Wejście

Pierwszy wiersz standardowego wejścia zawiera dwie liczby całkowite n i m ($1 \leq m \leq n \leq 1\,000\,000$) oddzielone pojedynczym odstępem. Oznaczają one odpowiednio długość łańcucha i długość opisu ładnego fragmentu. Drugi wiersz zawiera m liczb całkowitych l_1, \dots, l_m ($1 \leq l_i \leq n$) pooddzielanych pojedynczymi odstępami. Trzeci wiersz zawiera m liczb całkowitych c_1, \dots, c_m ($1 \leq c_i \leq n$, $c_i \neq c_j$ dla $i \neq j$) pooddzielanych pojedynczymi odstępami. Ciągi l_1, \dots, l_m i c_1, \dots, c_m opisują definicję ładnego fragmentu – musi on zawierać dokładnie l_i ogniw koloru c_i . Czwarty wiersz zawiera n liczb całkowitych a_1, \dots, a_n ($1 \leq a_i \leq n$) pooddzielanych pojedynczymi odstępami, oznaczających kolory kolejnych ogniw łańcucha.

W testach wartych 50% punktów zachodzi dodatkowy warunek $1 \leq m \leq n \leq 5000$.

Wyjście

W pierwszym i jedynym wierszu standardowego wyjścia Twój program powinien wypisać jedną liczbę całkowitą – liczbę ładnych spójnych fragmentów w łańcuchu.

Przykład

Dla danych wejściowych:

7 3
2 1 1
1 2 3
4 2 1 3 1 2 5

poprawnym wynikiem jest:

2

Wyjaśnienie do przykładu: Dwa ładne fragmenty tego łańcucha to 2, 1, 3, 1 oraz 1, 3, 1, 2.

Testy „ocen”:

1ocen: $n = 9$, $m = 3$, dwa ładne fragmenty następują po sobie, ale nie nakładają się;

2ocen: $n = 10$, $m = 5$, długość ładnego fragmentu przekracza długość całego łańcucha (wynik to 0);

3ocen: $n = 19$, $m = 7$, trzy ładne fragmenty nachodzące na siebie;

4ocen: $n = 1000$, $m = 500$, ładny fragment zawiera po jednym kolorze z $\{1, \dots, 500\}$, a łańcuch to ciąg ogniów kolorów $1, 2, \dots, 499, 500, 500, 499, \dots, 2, 1$ (wynik to 2);

5ocen: $n = 1\,000\,000$, $m = 2$, ładny fragment zawiera jeden kolor 1 oraz dwa kolory 2, łańcuch to $1, 2, 2, 1, 2, 2, \dots$ (wynik to 999 998).

Rozwiązanie

Prawidłowe rozwiązanie zadania *Łańcuch kolorowy* nie sprawiło zbyt wielu kłopotów uczestnikom Olimpiady. Aby osiągnąć efektywne rozwiązanie zadania, wystarczy zauważyć kilka prostych faktów.

Szukane ładne fragmenty łańcucha mają zawsze tę samą długość równą $d := \sum_{i=1}^m l_i$. Stąd nie musimy rozważać wszystkich możliwych spójnych fragmentów łańcucha (których jest $\Theta(n^2)$), a jedynie $\Theta(n)$ fragmentów o długości dokładnie d . Jeśli zauważymy, że wartość d przekracza długość łańcucha n , to możemy zakończyć obliczenia i zwrócić wartość 0, ponieważ łańcuch jest zbyt krótki, aby zawierał ładny fragment. W tym kroku ukryta była pewna pułapka techniczna, gdyż zgodnie z opisem danych wejściowych wartość d mogła być bardzo duża i konieczne było użycie dla niej typu danych o odpowiednim rozmiarze (na przykład 64-bitowej liczby całkowitej).

Kolejną prostą obserwacją jest fakt, że dwa kolejne fragmenty długości d rozpoczynające się odpowiednio na pozycjach a_i oraz a_{i+1} nie różnią się zbyt wiele, jeśli chodzi o krotności występujących w nich kolorów. Oba fragmenty różnią się jedynie elementami a_i oraz a_{i+d} . Możemy wykorzystać tę obserwację, aby znacznie przyspieszyć testowanie, czy aktualnie badany fragment jest ładny.

Aby dokładniej opisać rozwiązanie, zdefiniujemy funkcję $ile_w(c)$ zliczającą liczbę wystąpień ogniów koloru c w spójnym fragmencie łańcucha $w = a_i, \dots, a_j$:

$$ile_w(c) = |\{a_p = c : i \leq p \leq j\}|.$$

Korzystając z poprzedniej obserwacji, zauważamy, że dla dwóch kolejnych fragmentów $w = a_i, \dots, a_{i+d-1}$ oraz $u = a_{i+1}, \dots, a_{i+d}$ funkcje $ile_w(c)$ oraz $ile_u(c)$ albo są identyczne (w przypadku gdy $a_i = a_{i+d}$), albo (w przypadku gdy $a_i \neq a_{i+d}$) różnią się na dokładnie dwóch pozycjach: $ile_u(a_i) = ile_w(a_i) - 1$ oraz $ile_u(a_{i+d}) = ile_w(a_{i+d}) + 1$.

Na podstawie definicji ładnego fragmentu definiujemy analogiczną funkcję *oczekiwane*(c), która dla każdego koloru c zwraca nam liczbę oczekiwanych ogniów l w ładnym fragmencie: $oczekiwane(c_i) = l_i$ dla $1 \leq i \leq m$ oraz $oczekiwane(c) = 0$ dla pozostałych kolorów.

Oczywiście, fragment $w = a_i, \dots, a_{i+d-1}$ jest ładny wtedy i tylko wtedy, gdy $ile_w(c) = oczekiwane(c)$ dla $1 \leq c \leq n$.

Aby przyspieszyć testowanie powyższego warunku, możemy utrzymywać wartość $zleKolory$, równą liczbie kolorów c dla których $ile_w(c) \neq oczekiwane(c)$. Dzięki tej wartości możemy bardzo łatwo testować, czy fragment jest ładny: wystarczy sprawdzić, czy $zleKolory = 0$.

Korzystając z powyższych obserwacji, otrzymujemy następujące rozwiązanie o złożoności czasowej i pamięciowej $O(n)$:

```

1: function policzLadneFragmenty( $A[1..n]$ ,  $L[1..m]$ ,  $C[1..m]$ )
2: begin
3:    $d := \sum_{i=1}^m L[i]$ ;
4:   if  $d > n$  then return 0;
5:   wyznacz tablicę  $oczekiwane[1..n]$  na podstawie  $L[1..m]$ ,  $C[1..m]$ ;
6:   { wyznaczanie wartości  $ile$  i  $zleKolory$  dla  $a_1, \dots, a_d$  }
7:   wyznacz tablicę  $Ile[1..n]$ , gdzie  $Ile[c] = |\{A[i] = c : 1 \leq i \leq d\}|$ ;
8:    $zleKolory := |\{Ile[c] \neq oczekiwane[c] : 1 \leq c \leq n\}|$ ;
9:    $ladneFragmenty := 0$ ;
10:  if  $zleKolory = 0$  then  $ladneFragmenty := ladneFragmenty + 1$ ;
11:  for  $i := 1$  to  $n - d$  do begin
12:    { wyznaczanie wartości  $ile$  i  $zleKolory$  dla  $a_{i+1}, \dots, a_{i+d}$  }
13:    if  $A[i] \neq A[i + d]$  then begin
14:       $aktywneKolory := \{A[i], A[i + d]\}$ ;
15:       $d_1 := |\{Ile[c] \neq oczekiwane[c] : c \in aktywneKolory\}|$ ;
16:       $Ile[A[i]] := Ile[A[i]] - 1$ ;
17:       $Ile[A[i + d]] := Ile[A[i + d]] + 1$ ;
18:       $d_2 := |\{Ile[c] \neq oczekiwane[c] : c \in aktywneKolory\}|$ ;
19:       $zleKolory := zleKolory - d_1 + d_2$ ;
20:    end
21:    if  $zleKolory = 0$  then  $ladneFragmenty := ladneFragmenty + 1$ ;
22:  end
23:  return  $ladneFragmenty$ ;
24: end

```

Testy

Do oceny zadania przygotowano 10 zestawów testowych, z których każdy zawierał od 4 do 5 testów. Testy zostały podzielone na trzy rodzaje:

- ciągi zupełnie losowe,
- ciągi, których ładne podciągi nachodzą na siebie,
- ciągi zawierające rozłączne ładne podciągi.

Ponadto w każdej grupie był test zawierający ładny podciąg zaczynający się na pierwszej pozycji ciągu.

